

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/35/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212216299
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2014:4212216299.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci navrhovateľa: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, v konaní zastúpeného Advokátskou kanceláriou Antovszká, s.r.o., Bárdošova 2/A, Bratislava, proti odporcovi: S. R. U., F. XX.X.XXXX, F. T. H. XXX/X, G., Z. S., t.č. na neznámom mieste, v konaní zastúpenému D.. E. P., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Nové Zámky, o zaplatenie 1.066,96 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 768,06 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 768,06 € od 18.9.2010 až do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu navrhovateľa titulom súdneho poplatku sumu vo výške 27,94 € a titulom trov právneho zastúpenia sumu vo výške 72,91 €, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd návrh z a m i e t a.

odôvodnenie:

Dňa 14.8.2012 navrhovateľ súdu doručil návrh, ktorým sa domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 1.066,96 € spolu s príslušenstvom a náhradu trov konania na tom skutkovom základe, že odporca s ním uzatvoril dňa 25.11.2008 zmluvu č. 1874854001, na základe ktorej mu bola poskytnutá služba - povolené prečerpanie na osobnom účte, pričom odporca prostredníctvom svojho účtu vykonával bezhotovostné a hotovostné platobné operácie na ľarchu osobného účtu. Keďže odporca nedoplnil zostatok na svojom účte minimálne o čiastku nepovoleného debetného zostatku zvýšeného o ďalšie položky, navrhovateľ dňa 17.9.2010 odstúpil od zmluvy z dôvodu podstatného porušenia zmluvných podmienok. Dlžný záväzok odporcu vo výške 1.066,96 € pozostáva z dlžnej istiny vo výške 768,06 € a sankčného úroku z omeškania vo výške 298,90 €. Odporca z dlžnej sumy nič neuhradil, preto si svoj nárok uplatnil podaným návrhom na začatie konania. Titulom príslušenstva pohľadávky si uplatnil úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy dlžnej istiny vo výške 768,06 € počnúc dňom nasledujúcim po odstúpení od zmluvy.

Tunajší súd vo veci vydal dňa 19.9.2012 platobný rozkaz č.k. 15Ro/567/2012-46, ktorý však pre nemožnosť jeho doručenia do vlastných rúk odporcu uznesením č.k. 15Ro/567/2012-59 zo dňa 8.11.2013 zrušil. Odporcovi bola pre jeho neznámy pobyt uznesením č.k. 13C/35/2014-86 zo dňa 22.4.2014 ustanovená na zabezpečenie ochrany jeho práv opatrovníčka.

Súd vec prejednal v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti opatrovníčky odporcu. Vo veci vykonal dokazovanie oboznámením obsahu listín založených v spise a to zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, dodatku k zmluve o účte, podpisového vzoru, návrhu na zriadenie/prehodnotenie debetného limitu, žiadosti o špecifikáciu podmienok služby, kópie identifikačnej karty a povolenia na pobyt, detailov účtu, kópie trvalého príkazu, odstúpenia od zmluvy, oznámenia, výpisov

z účtu, podmienok zriadenia a vedenia služby „povolené prečerpanie na osobnom účte“, platobného rozkazu č.k. 15Ro/567/2012-46 zo dňa 19.9.2012, uznesenia č.k. 15Ro/567/2012-59 zo dňa 8.11.2013, uznesenia č.k. 13C/35/2014-86 zo dňa 22.4.2014 a ostatných ku spisu pripojených listín a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Zo zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb mal súd preukázané, že medzi účastníkmi konania vznikol dňa 25.11.2008 záväzkovoprávny vzťah, na základe ktorého navrhovateľ zriadil odporcovi rastový osobný účet, poskytol mu balík služieb „výhoda 50“ a vydal mu platobnú kartu Maestro. V ten istý deň uzavreli účastníci konania dodatok k zmluve o účte - bonus, na základe ktorého sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi k balíku výhoda 50 bonus vo výške 39,83 € (1.200,- Sk) a to dňom podpisu dodatku.

Ako vyplynulo z písomného podania zo dňa 8.9.2010, navrhovateľ odstúpil od zmluvy dňom doručenia oznámenia. Zároveň vyzval odporcu na zaplatenie sumy 719,67 a to do troch dní od doručenia oznámenia.

Z výpisov z účtu predložených za obdobie od 1.7.2009 do 17.9.2010 mal súd preukázané realizované finančné transakcie na osobnom účte odporcu. Z týchto výpisov z účtu súd tiež zistil, že v tomto období odporca dosiahol stav dlžnej sumy k 17.9.2010 vo výške 768,06 €.

Navrhovateľ k podanému návrhu taktiež priložil Podmienky zriadenia a vedenia služby „Povolené prečerpanie na osobnom účte“.

Zmluva o zriadení osobného účtu, z ktorej navrhovateľ svoj nárok vyvodzuje, je zmluvou upravenou v ustanovení § 708 a nasl. Obchodného zákonníka. Táto zmluva patrí v zmysle § 261 ods. 3, písm. d) Obchodného zákonníka medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov.

Podľa § 708 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase vzniku omeškania, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Obč. zák., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (ktorým je nariadenie vlády č. 87/95 Z.z.).

Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., platného do 31. januára 2013 výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 101 ods. 1 O.s.p. sú účastníci povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p., súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

V sporovom konaní sa uplatňuje prejednávací zásada. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nespĺnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia

nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nespĺnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti účastníka, ktorý nespĺnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení stanovenú v § 101 a § 120 ods. 1 vety prvej O.s.p., alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec).

Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Tak napríklad v konaní o zaplatenie dlhu z určitej zmluvy má žalobca (veriteľ) povinnosť bremeno tvrdenia v tom, že so žalovaným (dlžníkom) uzavrel zmluvu, že na jej základe poskytol žalovanému určité plnenie a že žalovaný za toto plnenie neposkytol riadne a včas dohodnutú náhradu (odplatu). Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti; žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázať uzavretie zmluvy a poskytnutie plnenia podľa nej. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Žalovaný (dlžník) nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali; pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť, musí tvrdiť, že za poskytnuté plnenie zaplatil a na svoje tvrdenie musí označiť dôkazy. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu.

Otázku splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci.

V danom prípade má súd preukázané, že medzi účastníkmi konania bola dňa 25.11.2008 uzavretá zmluva o bežnom účte na číslo účtu 1874854001, keď v zmysle bodu 4. zmluvy bola odporcovi poskytnutá za strany navrhovateľa služba „povolené prečerpanie na osobnom účte“. Súd má taktiež preukázané, že zo strany navrhovateľa došlo listom zo dňa 8.9.2010 k odstúpeniu od zmluvy, pričom navrhovateľ ku dňu 17.9.2010 zrušil účet odporcu a vyčíslil stav zatvoreného účtu č. 1874854001 vo výške 768,06 € (vyrovnanie zostatku zatv. účtu). Uvedené v priebehu konania zo strany odporcu (resp. jeho opatrovníka) namietané nebolo. Súd tak uzatvára, že zmluva o bežnom účte odstúpením od zmluvy zo strany navrhovateľa zanikla, keď výpis z účtu ku dňu 17.9.2010 udáva nový zostatok na účte 0,- € s kreditným zostatkom 768,06 €, debetným zostatkom - 48,39 €. Tým došlo k vzájomnému vyrovnaní účastníkov zmluvy o bežnom účte, a to s výpočtom - 719,67 € (predchádzajúci stav účtu k 31.8.2010) + (- 48,39 € titulom debetných položiek) = - 768,06 €, keď táto suma predstavuje sumu vyrovnaní zostatku na účte, ktorý bol ku dňu 17.9.2010 zrušený. Keďže odporca neprodukoval žiaden dôkaz o tom, že by dlžnú sumu titulom zrušeného účtu navrhovateľovi uhradil, súd návrhu vyhovel a odporcu zaviazal na zaplatenie sumy 768,06 € tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, keď navrhovateľ v tejto časti uplatneného nároku uniesol dôkazné bremeno a uplatnený nárok preukázal. Súd zároveň priznal navrhovateľovi i uplatnený úrok z omeškania zo sumy nepovoleného debetného zostatku vo výške 768,06 € počnúc dňom nasledujúcim po odstúpení od zmluvy, t.j. od 18.9.2010. Úrok z omeškania bol zo strany navrhovateľa uplatnený v súlade s § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č.87/1995 Z.z.

Čo do uplatneného nároku na zaplatenie sumy 298,90 € titulom sankčného úroku z omeškania však navrhovateľ neuniesol dôkazné bremeno, keď v konaní nepreukázal dôvodnosť uplatneného nároku v žalovanej výške, z čoho táto suma pozostáva a na základe čoho bola uplatnená. Na podmienky zriadenia a vedenia služby „povolené prečerpanie na osobnom účte“ súd nemohol prihliadať, keďže tieto nadobudli účinnosť až po uzavretí zmluvy s odporcom (zmluva bola uzavretá dňa 25.11.2008, pričom predložené podmienky (i keď dátum ich účinnosti nie je z ich obsahu zrejmý), mohli nadobudnúť účinnosť najskôr až po 1.1.2009, keďže navrhovateľ v nich už uvádza sumy v mene euro, ktorá sa stala na území SR platnou menou až dňom 1.1.2009)). V záujme zachovania zásady rovnosti účastníkov konania súd nemohol nahradiť procesnú povinnosť navrhovateľa spočívajúcu v povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti. Preto konštatujúc neunesenie dôkazného bremena v časti uplatneného nároku na zaplatenie sankčného úroku z omeškania vo výške 298,90 €, návrh navrhovateľa v tejto časti zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Vychádzajúc z výsledku konania mal súd za to, že pri rozhodovaní o trovách konania je dôvodné náhradu trov konania pomerne rozdeliť. Navrhovateľ si náhradu trov konania v priebehu konania riadne a včas uplatnil. Súd preskúmal navrhovateľom predložené vyčíslenie trov konania aplikujúc vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a dospel k záveru, že navrhovateľ si náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia vyčísľil v súlade s vyhláškou pre prípad jeho plného úspechu v konaní, keď z jeho strany bola dôvodne uplatnená náhrada len za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd - návrh) a k tomu prislúchajúci režijný paušál a náhrada DPH. Nakoľko však úspech navrhovateľa v konaní bol 72 % a jeho neúspech 28 %, súd mu titulom trov konania priznal náhradu v rozsahu 44 % účelne vynaložených trov konania ($72 - 28 = 44$). Titulom náhrady trov konania súd potom priznal navrhovateľovi náhradu zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 27,94 € (44 % zo sumy 63,50 €) ako aj náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 72,91 € (odmenu za 2 úkony právnej služby po 61,41 € (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd), 2 x režijný paušál po 7,63 € (rok 2012) a náhradu DPH celkovo vo výške 165,70 €; z toho 44 %).

Priznanú náhradu trov konania súd zaviazal zaplatiť odporcu k rukám právneho zástupcu navrhovateľa v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p..

Lehotu na plnenie súd určil v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.